

Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey))
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції

29-30 листопада 2019 р.

Частина I I

Proceedings of the International Scientific Conference
Theory and Practice of Modern Science and Education

Dnipro, Ukraine

November 29-30, 2019

Part II

**Міністерство освіти і науки України
Ministry of Education and Science of Ukraine
Близькосхідний технічний університет
(Middle East Technical University (METU) (Turkey)
Венеціанський Університет Ка-Фоскарі
(Ca' Foscari University of Venice) (Italy)
Інститут філософії НАН України
Institute of Philosophy of the National Academy of Sciences of Ukraine
Національний педагогічний університет імені М.П. Драгоманова
M.P.Dragomanov National Pedagogical University
Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара
Oles Honchar Dnipro National University**

ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ НАУКИ ТА ОСВІТИ

**МАТЕРІАЛИ
Міжнародної наукової конференції**

29-30 листопада 2019 р.

Частина II

**Proceedings of the International Scientific Conference
Theory and Practice of Modern Science and Education**

**Dnipro, Ukraine
November 29-30, 2019**

Part II

**Дніпро
2019**

УДК 303
ББК 63.3
Т 33

Редакційна колегія:

Оковитий Сергій Іванович, д.х.н., проф., проректор з наукової роботи Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Токовенко Олександр Сергійович, д.філос.н., проф., декан факультету суспільних наук і міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Трампус Антоніо, доктор наук з історії, професор Департаменту лінгвістики та порівняльних культурних досліджень Венеціанський Університет Ка-Фоскарі (Ca' Foscari University of Venice), Італія.

Октай Танзевер, доктор філософії з політичних наук, професор, декан факультету міжнародних відносин Близькосхідного технічного університету (Middle East Technical University (METU)), м.Анкара, Турція.

Ищенко Ігор Васильович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Хамітов Назіп Віленович, д.філос.н., проф., провідний науковий співробітник відділу філософської антропології Інституту філософії ім. Г.С. Сковороди НАН України

Крилова Світлана Анатоліївна, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософської антропології Національного педагогічного університету імені М.П. Драгоманова

Висоцький Олександр Юрійович, д.політ.н., проф., професор кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Кривошеїн Віталій Володимирович, д.політ.н., проф., завідувач кафедри соціології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Третяк Олексій Анатолійович, д.політ.н., доц., завідувач кафедри політології Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара.

Окороков Віктор Броніславович, д.філос.н., проф., завідувач кафедри філософії Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Ключник Руслан Максимович, к.політ.н., доцент кафедри політології та міжнародних відносин Університету імені Альфреда Нобеля.

Міхейченко Марія Анатоліївна, к.політ.н., доц., доцент кафедри міжнародних відносин Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара

Т 33 Теорія та практика сучасної науки та освіти. Матеріали Міжнародної наукової конференції. 29-30 листопада 2019 р., м.Дніпро. Частина II. / Наук. ред. О.Ю.Висоцький. – Дніпро: СПД «Охотнік», 2019. – 414 с.

У збірник вміщено матеріали Міжнародної наукової конференції «**Теорія та практика сучасної науки та освіти**», що присвячені осмисленню найбільш важливих наукових та освітніх проблем сучасності, окресленню перспектив їх вирішення, розробці стратегій подальшого розвитку наукового та освітнього потенціалу в світовому контексті, узагальненню досвіду викладання та визначенню шляхів реалізації вираженого підходу до оптимізації освітніх практик з огляду на нові виклики та кращі світові досягнення. Рекомендовано для студентів, аспірантів і викладачів вищих навчальних закладів, науковців.

© Колектив авторів, 2019

© ДНУ ім. Олеся Гончара, 2019

про власний університет з програмою лояльності за допомогою всіх сучасних методів інтернет-комунікацій, а саме: сайти з інтерактивними технологіями, сторінки в соціальних мережах, рекламні листівки та ін.

Тому, вітчизняним ЗВО слід скористатися досвідом польських університетів та впровадити власну програму лояльності для українських та іноземних студентів. Знижка на навчання для студентів, які отримують ступінь бакалавра, повинна становити 7-10% від річної вартості навчання, незалежно від спеціалізації або факультету. Для студентів-магістрів знижка має становити 5-7% від 1,5-річної вартості навчання. В даному випадку, це залежить від успішності студента, його активної позиції в університеті [3]. Що стосується іноземних студентів, для тих, хто отримує ступінь бакалавра, знижка повинна становити 5-7%, для студентів-магістрів, 3-5%. Це залежить від їх громадянства та успішності в університеті. Програму лояльності необхідно впровадити за допомогою засобів інтернет-комунікацій, тим самим, оновив контент сайту та сторінок соціальних мережах ЗВО.

Таким чином, вітчизняним ЗВО слід, використовуючи досвід європейських університетів, впровадити програму лояльності для майбутніх студентів, за допомогою покращення контенту сайту та інших видів інтернет - комунікацій.

Список використаних джерел

1.Бізнес-комунікації. Основні поняття: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://dspace.nuft.edu.ua>. 2.Почепцов Г.Г. Соціальні комунікації і нові комунікативні технології / Почепцов Г.Г. // Комунікація. – 2010. – № 1. – С. 19–26. 3.Освіта в Польщі. Вартість навчання: [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://toposvita.com/informator-abit/vartist-navchannya/>.

С. П. Панченко, Т. А. Зуб

ОСОБЕННОСТИ ПРЕПОДАВАНИЯ БИОМЕХАНИКИ У СТУДЕНТОВ ТЕХНИЧЕСКИХ И МЕДИЦИНСКИХ ВУЗОВ

Травмы и заболевания опорно-двигательной системы являются важной медицинской и социальной проблемой. Сегодня во всем мире практически ежедневно разрабатываются и внедряются новые материалы для использования в ортопедии, новые конструкции и методики их применения. Эти внедрения имеют своей целью улучшить результаты лечения, сократить сроки нетрудоспособности и максимально быстро вернуть пострадавших к активной жизни. Биомеханика представляет собой науку на стыке ортопедии и строительной механики [1]. С точки зрения медицинской биоэтики [2], биомеханические методы исследования и прогнозирования сейчас являются практически единственным методом отбраковывания небезопасных для здоровья человека металлоконструкций и методов лечения. Вот почему преподавание основ биомеханики актуально и для будущих врачей ортопедов-травматологов и для будущих инженеров.

Очевидно, что учебные программы для студентов медицинских и технических вузов отличаются. Однако удачный симбиоз обоих может привести к положительным результатам в целом. Так, например, для повышения эффективности лечения ортопедических пациентов, что является конечной целью врача-травматолога, необходима корректная постановка задачи, выполнение расчётов инженером с последующей интерпретацией полученных результатов специалистами обоих профилей [3].

Заметим, что студенты технических вузов не владеют данными о строении и функции опорно-двигательной системы в необходимом объеме, и подход в объяснении биомеханических процессов для них состоит в проецировании понятных объектов исследования на анатомические структуры, которые осуществляют опору и движение.

1. Биологические объекты рассматриваются как объемные тела с заданными физико-механическими характеристиками. Так костная ткань моделируется как твердое тело; связки, сухожилия – с помощью элементов, работающих на растяжение (нить, трос); мышцы – как векторы сил, которые приложены к костям и суставам.

2. Геометрия биологических объектов упрощается – сустав представляется как шарнир с заданным количеством степеней свободы, диафиз кости – как пустотелый стержень или балка.

3. Для упрощения расчетов ограничивается количество факторов, которые действуют на объект в зависимости от цели исследования. Можно учитывать не каждую мышцу, которая действует на сустав, а результирующие силы сгибателей и разгибателей, игнорировать действие окружающих мышц при расчете напряженно-деформированного состояния системы кость-накостный фиксатор, рассматривать фрагмент, а не всю кость.

Напротив, студенты медицинских специальностей знают анатомию костей, суставов и мышц. Имеют представление о том, что кость – это рычаг, а мышца – это сила. Однако им сложно понять механические взаимодействия между элементами опорно-двигательной системы.

1. Следует понимать, что существует разница между внешними силами, которые приложены к объекту, и возникающими в нем внутренними усилиями, а также между усилиями и напряжениями. Так что одинаковые внешние силы при разном воздействии могут привести к разрушению объекта.

2. Необходимо знать, что при рассмотрении мышечно-суставного взаимодействия в статике на равновесие опорно-двигательной системы всегда оказывает влияние гравитация, а в динамике необходимо учитывать дополнительные усилия, которые возникают при движении и могут многократно увеличивать нагрузку на суставы, мышцы, связки.

3. Знание законов кинематики позволяет врачу достичь оптимальной репозиции отломков перелома при минимальном усилии, выполнить наименее травматичное вправление вывиха суставного конца кости, а также при помощи наложения гипсовой шины удерживать костные структуры в правильном положении в течение времени, необходимого для анатомического восстановления поврежденной структуры.

Таким образом, включение в курсы ортопедии и травматологии и строительной механики основ биомеханики позволяет расширить кругозор студентов обеих специальностей и в дальнейшем облегчить их эффективное взаимодействие в данной области.

Список использованных источников

1. *Проблемы прочности в биомеханике*. под. ред. И. Ф. Образцова. – М.: Высшая школа, 1988. – 311 с.: ил. 2. *The Declaration of Helsinki / Goodyear M.D.E., Krleza-Jeric K., Lemmens T. // Brit. Med. J. – 2007. – Vol. 335(7621). – P. 624-625.* 3. *Диалог травматолога и ортопеда с биомехаником / В. Е. Бельский, Г. В. Куропаткин. - М.: АО «Солид»: МП «Оригинал», 1996. - 102,[2] с.: ил.*

О. П. Юзик

АНАЛІЗ ПРОФЕСІЙНО ВАЖЛИВИХ ЯКОСТЕЙ ТА ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ УЧИТЕЛЯ ІНФОРМАТИКИ

Заперечень щодо важливості вчителя інформатики у ЗЗСО не викликає ніякого сумніву. Адже на нього лягає основне навантаження стосовно впровадження засобів цифрової грамотності в навчальний процес школи, добору і розробки педагогічних програмних засобів та їх педагогічно виваженого використання у процесі навчання різних навчальних предметів, організації телекомунікаційних проєктів,

Навроцька М. М. Формування позитивної мотивації щодо розвитку професійного іміджу в умовах післядипломної освіти.....	49
Мизгіна Т. І., Курилко Л. М., Рябека Т. І., Сорока Ю. Б. Психолого-педагогічні підходи та етико-деонтологічні аспекти викладання предмету «Медсестринство в педіатрії».....	51
Сипченко О. М. Упровадження медіаосвіти у заклади вищої педагогічної освіти України.....	52
Шуляк А. С. Впровадження технологій змішаного навчання у вищій школі....	53
Галушак І. В. Саморозвиток – рушійна сила освітнього процесу.....	54
Гетман М. Г., Сімонова Т. А., Лакіза Т. В., Пісоцька Л. А., Писаревська О. В. Сучасні підходи до атестації випускників Медичної Академії.....	56
Кулакова О. М., Мелентьєва Т. М. Проблемне поле якості освіти вищої школи.....	57
Лисиченко Є. М. Підвищення рівня конкурентоспроможності ЗВО комунікаційними засобами.....	59
Панченко С. П., Зуб Т. А. Особенности преподавания биомеханики у студентов технических и медицинских вузов.....	60
Юзик О. П. Аналіз професійно важливих якостей та професійних компетентностей учителя інформатики.....	61
Khapiukov O. O., Sapozhnicenko L. V., Smolyanova O. V. The Place of Scientific Competence at the Undergraduate Level of Education.....	63
Конопкіна Л. І., Мироненко О. В., Губа Ю. В., Коваль Д. С., Плеханова О. В., Строчка О. Б. Ефективність симуляційного навчання студентів при опануванні ними внутрішньої медицини.....	64
Білоножко А. О. Розробка комплексу інтернет-технологій для просування ЗВО.....	66
Анісенко О. В. Формування комунікативної компетенції студентів в процесі вивчення іноземної мови в технічних вузах.....	67
Бєлова Н. В. Криза освіти та фундаментальна наука.....	68
Агарков С. Ф., Шевченко Т. Н., Толстикова Е. А. Использование системы управления базами данных (СУБД) MS ACCESS при разработке тестовых задач КРОК-3.....	69
Конопкіна Л. І., Мироненко О. В., Фесенко О. В., Ботвінікова Л. А., Коваль Д. С., Губа Ю. В. Використання активних методів навчання у вищому медичному навчальному закладі.....	71
Вакарчук І. М., Тишкевич М. М. Вища освіта: перспективи накопичувальної системи «Як стати міністром?».....	72
Гарагуля Г. А., Черкасова О. Г. Новітні педагогічні технології на кафедрі Внутрішньої медицини 1.....	74
Завізіон В. Ф., Кислицина В. С., Чередниченко Н. О., Давлєтова Н. О. Інтерактивні методи навчання на практичних заняттях для студентів медичних вузів.....	75
Зайка О. В., Курган К. О. Використання програми BLENDER під час вивчення проєктивної геометрії.....	76
Уварова О. О., Сікорська О. О., Кулачинський М. М. Необхідність формування професійного іміджу в контексті вищої медичної освіти.....	78